

Το συρτάρι της μουσικής

Ο δωδεκάχρονος Λαυρέντης δε συλλέγει γραμματόσημα, μπρελόκ ή κάρτες. Ο Λαυρέντης συλλέγει μουσική. Όχι σε ένα σκονισμένο ράφι με CD ή σε playlist γεμάτες με εκατοντάδες τυχαία κομμάτια, αλλά σε αναμνήσεις.

Η μουσική ήταν πάντα παρούσα. Στο σπίτι, στο αυτοκίνητο, στο παρασκήνιο των μεγάλων και των μικρών στιγμών. Ήταν σχεδόν σαν μια δεύτερη γλώσσα στην οικογένεια του Λαυρέντη — μια γλώσσα για την οποία δε μιλούσαν, αλλά την καταλάβαιναν όλοι.

Υπήρχε ένα τραγούδι που ο αδελφός του Λαυρέντη συνήθιζε να παίζει δυνατά από το ηχείο της κουζίνας όταν ετοιμάζονταν για το σχολείο — το «You Get What You Give» των New Radicals, με έντονο ρεφρέν και ζωηρό ρυθμό. Παίζονταν τις ηλιόλουστες πρωινές ώρες, όταν το φως έπεφτε ακριβώς πάνω στα παράθυρα. Εκείνος έτρεχε στο γυμνάσιο, ο Λαυρέντης στο δημοτικό. Το τραγούδι έκανε τον Λαυρέντη να νιώθει ότι η μέρα ήταν κάτι στο οποίο μπορούσες να πηδήξεις, σαν τραμπολίνο.

Ακόμα και τώρα, χρόνια μετά, αν άκουγε αυτό το τραγούδι, η διάθεση του Λαυρέντη ανέβαινε. Δούλευε καλύτερα και από τον καφέ.

Υπήρχε και το τζαζ κομμάτι που η μαμά τους έβαζε πάντα στο αυτοκίνητο όταν πήγαιναν ταξίδια — το «Cantaloup (Flip Fantasia)» των US3. Ξεκινούσε μόλις έμπαιναν στην εθνική οδό, με τα σνακ πακεταρισμένα, τα παράθυρα ανοιχτά και τον άνεμο να ανακατεύει τα μαλλιά του Λαυρέντη. Μόνο οι τρεις τους: ο Λαυρέντης, η μαμά και ο μεγάλος αδελφός. Ο Λαυρέντης θυμόταν τη μελωδία της τρομπέτας, τη φωνή που τραγουδούσε έναν ραπ στίχο σε ένα

δείγμα από τον Herbie Hancock και τον τρόπο που όλοι φαινόταν να χαμογελούν περισσότερο όταν έπαιζε.

Υπήρχαν και άλλα τραγούδια — πιο ήσυχα. Ο Λαυρέντης δεν θυμόταν πότε άκουσε για πρώτη φορά το «Gloomy Sunday» της Billie Holiday, αλλά προφανώς η μαμά του το έπαιζε όταν ο Λαυρέντης ήταν μωρό. Ήταν λυπηρό, αργό, γεμάτο νοσταλγία — αλλά έμοιαζε με νανούρισμα. Ίσως ένα παράξενο νανούρισμα, αλλά παρηγορητικό. Σαν ένα απαλό χέρι που σου χαϊδεύει τα μαλλιά.

Αλλά η μουσική που άλλαξε τα πάντα ήρθε σε μια διαφορετική στιγμή.

Ο Λαυρέντης ήταν δέκα χρονών όταν πέθανε η θεία τους. Ήταν ξαφνικό και το σπίτι έμοιαζε διαφορετικό — πιο ήσυχο, πιο βαρύ. Ο αδελφός του Λαυρέντη τους έδωσε το παλιό του τάμπλετ, που ήταν ήδη λίγο σπασμένο και αργό, αλλά ακόμα γεμάτο με τις μουσικές εφαρμογές και τις λίστες αναπαραγωγής του.

«Έχει καλά κομμάτια», είπε. «Αληθινά κομμάτια».

Ο Λαυρέντης τα είχε ακούσει. Ξανά και ξανά. Nirvana Unplugged. Τραγούδια που ήταν μελαγχολικά και αβέβαια. Ο Λαυρέντης δεν είχε καταλάβει όλους τους στίχους, αλλά κάτι στη φωνή, ο τρόπος που σπάει ή εξασθενεί, έκανε τη θλίψη να φαίνεται. Για εβδομάδες, ήταν το μόνο πράγμα που ο Λαυρέντης ήθελε να ακούσει.

Δεν έσβησε τον πόνο. Αλλά τον μαλάκωσε.

Τώρα, στα δώδεκα, ο Λαυρέντης είχε μια συνήθεια.

Όποτε συνέβαινε κάτι σημαντικό, μπερδεμένο ή συναρπαστικό, πήγαινε στο δωμάτιό του, έκλεινε την πόρτα και έβγαζε αυτό που αποκαλούσε «το συρτάρι της μουσικής» — όχι ένα πραγματικό συρτάρι, αλλά μια λίστα αναπαραγωγής στο παλιό του τάμπλετ .

Είχε τραγούδια για διαφορετικές διαθέσεις:

- Ηλεκτρική ενέργεια: το φωνακλάδικο τραγούδι της κουζίνας.
- Περιπέτεια: εκείνο το τζαζ τραγούδι για το αυτοκίνητο.
- Βαθιά ηρεμία: η φωνή της Billie Holiday, σαν ψίθυρος.
- Δύσκολες μέρες: Nirvana, με όλη την ακατέργαστη ελκρικρίνεια τους.
- Ηρεμία: νέα τραγούδια που ο Λαυρέντης είχε βρει —πιάνο, απαλά έγχορδα, ορχηστρικές μουσικές ταινιών.

Δεν ήταν μόνο η μουσική. Ήταν το συναίσθημα που τη συνόδευε — οι αναμνήσεις, το νόημα, ο τρόπος με τον οποίο ένα τραγούδι μπορούσε να αγγίξει τα συναισθήματά σου και να σε κάνει πιο εύκολα να αντέξεις.

Μια βροχερή Τετάρτη, μετά από μια κουραστική μέρα γεμάτη τεστ στα μαθηματικά, ξεχασμένο φαγητό και έναν καβγά με έναν φίλο, ο Λαυρέντης γύρισε στο σπίτι εξαντλημένος. Άφησε την τσάντα του, πήρε το τάμπλετ και κουλουριάστηκε στη γωνία του καναπέ. Όχι για να αποσπάσει την προσοχή του, αλλά για να συντονιστεί.

Έβαλε ένα τραγούδι που ξεκινούσε αργά και ζεστά, με σταθερό ρυθμό και μια ελπιδοφόρα συγχορδία στο βάθος. Δεν ήταν ένα από τα παλιά τραγούδια της οικογένειας. Ήταν δική του ανακάλυψη. Κάτι που άφηνε χώρο για την αναταραχή μέσα στο κεφάλι του.

Λίγο αργότερα, η μαμά πέρασε από το δωμάτιο και σταμάτησε. «Είσαι καλά;»

Η Λαυρέντης κούνησε το κεφάλι. «Απλά... χρειαζόμαστε μια μουσική υπόκρουση.»

Η μαμά χαμογέλασε τρυφερά. «Καλή επιλογή.»

Εκείνο το βράδυ, η Λαυρέντης άνοιξε μια νέα σελίδα στο ημερολόγιό του και έγραψε:

«Η μουσική δε διορθώνει τα πάντα. Αλλά σε βοηθά να καταλάβεις τι χρειάζεται να διορθώσεις. Ή να νιώσεις. Ή να αφήσεις πίσω.»

Πρόσθεσαν έναν τίτλο τραγουδιού από κάτω. Και άλλον έναν.

Η λίστα μεγάλωνε.

Το ίδιο και ο Λαυρέντης .

Γιατί η μουσική, συνειδητοποίησαν, δεν ήταν μόνο αυτό που άκουγες. Ήταν αυτό που ξυπνούσε μέσα σου — και το πώς παρέμενε, σαν ένα νήμα, συνδέοντας τον παλιό σου εαυτό με αυτό που γίνονται, δίνοντάς σου τις αναμνήσεις για να κρατήσεις και δείχνοντάς σου ότι δεν είσαι ο μόνος που νιώθει αυτό το συγκεκριμένο συναίσθημα.

**Δραστηριότητα: Δημιουργήστε τη συναισθηματική σας λίστα αναπαραγωγής
(παιδιά 10 ετών και άνω)**

Στόχος:

Να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους εφήβους να αναστοχαστούν τα συναισθήματά τους και τις συναισθηματικές τους ανάγκες, επιλέγοντας τραγούδια που υποστηρίζουν, αντανακλούν ή αλλάζουν τη διάθεσή τους — όπως ο Λαυρέντης στην ιστορία.

Μέρος 1: Συζήτηση/Παιχνίδι γνωριμίας

Στην ιστορία, ο Λαυρέντης χρησιμοποίησε τη μουσική ως εργαλείο. Όταν ο Λαυρέντης ένιωθε κουρασμένος, λυπημένος, ήρεμος ή ενθουσιασμένος, είχε διαφορετικά τραγούδια για να ταιριάζουν με τη διάθεσή του ή να την αλλάζουν.

Έχετε ακούσει ποτέ ένα τραγούδι που σας έκανε να νιώσετε καλύτερα; Ή ένα που σας θύμιζε μια ανάμνηση;

- ✓ Αν η ζωή σας είχε soundtrack, ποιο θα ήταν το τραγούδι της σημερινής ημέρας;

Μέρος 2: Φτιάξτε το δικό σας συρτάρι μουσικής

Εκτυπώστε ή σχεδιάστε αυτό το πρότυπο λίστας αναπαραγωγής σε χαρτί. Κάθε κατηγορία είναι ένα «συρτάρι διάθεσης». Οι μαθητές συμπληρώνουν τουλάχιστον ένα τραγούδι ανά συρτάρι.

Συρτάρι διάθεσης	Τίτλος τραγουδιού / Καλλιτέχνης	Γιατί αυτό το τραγούδι;
Ενέργεια		Όταν πρέπει να ξυπνήσω, να κινηθώ ή να νιώσω
Ηρεμία και γαλήνη		Όταν θέλω να χαλαρώσω ή να κοιμηθώ
Θλίψη		Όταν πρέπει να αντιμετωπίσω δυσάρεστα συναισθήματα
Ευτυχία		Όταν είμαι ήδη ευτυχισμένος και θέλω να το απολαύσω περισσότερο
Νοσταλγία και αναμνήσεις		Όταν ένα τραγούδι μου θυμίζει ένα πρόσωπο, ένα μέρος ή μια στιγμή
Το μυστικό μου τραγούδι		Ένα τραγούδι στο οποίο καταφεύγω όταν δε θέλω να εξηγήσω πράγματα για τον εαυτό μου

Προτείνετε στους μαθητές σας να διακοσμήσουν ή να ζωγραφίσουν μικρά εικονίδια για κάθε συρτάρι - μπορούν να χρησιμοποιήσουν το σετ εικονιδίων μας!!!!

Επιπλέον ιδέα:

Ζητήστε από τους μαθητές σας να δημιουργήσουν τη δική τους λίστα αναπαραγωγής στο Spotify, YouTube κ.λπ. και να την ονομάσουν «Το μουσικό μου συρτάρι». Υπενθυμίστε τους ότι, όπως και στην πραγματική ζωή, αυτή η λίστα αναπαραγωγής μπορεί να αλλάξει - μπορούν να προσθέσουν ή να αφαιρέσουν τραγούδια, ή να δημιουργήσουν περισσότερες από μία λίστες αναπαραγωγής!



Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης



Léargas

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ'ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο EACEA δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.